Helen Andelin

Okouzlující ženství

Pro ty z vás,
které se nebojí objevit kouzlo
svého vlastního ženství

Helen Andelin

Okouzlující ženství

Copyright © Axicon Circle LLC, 2017
First published by Axicon Circle LLC, DBA Fascinating Womanhood,
www.fascinatingWomanhood.com. All rights reserved.
Translation rights arranged through Sylvia Hayse Literary Agency, LLC, USA

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu nakladatele.

Překlad © Lucie Crawley, 2019
Obálka © Jiří Miňovský – ARBE, 2019
© DOBROVSKÝ s.r.o., 2019

ISBN 978-80-7642-402-9 (pdf)

Helen Andelin

Okouzlující ženství

Přeložila Lucie Crawley

KNIHY OMEGA

„Na světě neexistuje žádného důležitějšího poslání než rozdávat pomocí svého šarmu radost a ozařovat světlem tmavé dny... Nepatří to snad ke vznešeným úkolům?“

Victor Hugo

Co činí ženu v manželství a partnerství šťastnou?

Je to snad útulný domov? Jsou to šťastné a zdravé děti? Úspěšný muž? Čas na koníčky? Finanční zajištění? Společně strávený čas? Pocit, že se dobře stará o domácnost? Skutečnost, že ji ostatní mají rádi?

To vše je důležité, a někdy i naprosto zásadní. Přesto existuje něco, bez čeho se žena určitě neobejde. Žena se musí cítit milovaná a svým mužem s láskou opatrovaná. Bez mužovy lásky se totiž její život změní jen v prázdnou skořápku.

Čím to je, že jedna žena je šťastná, uctívaná a milovaná, zatímco jiná, která není o nic méně atraktivní, o nic méně obdivuhodná nebo láskyhodná, je mužem zanedbávaná, nešťastná a zklamaná? Filozofie *Okouzlujícího ženství* vám to vysvětlí a nabídne každé ženě příležitost naučit se umění, jak zcela získat mužovu lásku i jeho neskonalý obdiv.

Tato kniha je o inspirativním tajemství ženství a může vám pomoci zachránit vztah s mužem a obohatit celý váš život...

Fenomenální úspěch filozofie Okouzlujícího ženství

Od chvíle, kdy byla v roce 1965 publikována první kniha, se jí prodalo přes dva miliony výtisků. Je to úspěch, ale ten se nedá měřit jen počtem prodaných knih. O úspěchu spíše svědčí množství životů, které *Okouzlující ženství* změnilo k lepšímu. V tomto směru to byl úspěch opravdu fenomenální. Ty, které již byly šťastné, se naučily další formě štěstí. Těm, které měly problémy, pomohlo *Okouzlující ženství* vztah zachránit, obnovit a naplnit štěstím novým. O úspěchu svědčí tisícovky svědectví, z nichž některá jsou v této knize uvedená.

Díky *Okouzlujícímu ženství* má nová generace žen naději být šťastnější, ženštější, zbožňovanější i uctívanější, než tomu bylo dříve. Zároveň je to i výzvou pro novou generaci mužů, aby byli mužnějšími a stali se opět kavalíry.

Proč se autorka rozhodla aktualizovat knihu, která již byla bestselerem? Zde je její vysvětlení:

„Chtěla jsem lépe objasnit koncept a sílu, kterou má filozofie přináší. Také jsem si přála, aby bylo *Okouzlující ženství* předáváno tou nejlepší možnou formou nejen ženám, které svůj život této filozofii již zasvětily, ale i mnoha dalším, které

si o *Okouzlujícím ženství* teprve budou číst a přijmou je za svůj nový způsob života.

Více než kdykoliv předtím jsem přesvědčená o tom, že tato filozofie je správná a že všechny informace v ní obsažené jsou v dnešním světě opravdu potřebné. Neříkám to bezdůvodně. Láskyplný vztah je základem šťastné rodiny a ta je zase nezbytnou součástí stabilní společnosti. Většina světových problémů má kořeny v nefunkčních domácnostech. Jestliže chceme mít na světě mír, musíme začít právě u kořenů problémů".

Speciální poděkování

Ráda bych tímto vyjádřila svou hlubokou vděčnost mnoha ženám, které mi pomohly šířit mou filozofii k ženám v naší zemi i v zahraničí. Také bych chtěla poděkovat těm ženám, které mi zaslaly svá svědectví, z nichž mnohá naleznete v této knize. Zvláštní poděkování patří mému muži Aubreymu za jeho odvahu, porozumění, pomoc a v určitých chvílích i značnou obětavost. Všechny formy oddané pomoci, kterých se mi dostalo, mi neuvěřitelně dodávaly odvahu pokračovat v šíření své filozofie s nadějí, že se dostane ke všem ženám na světě.

Helen Andelinová

Úvod

Každá žena si ze srdce přeje, aby ji muž miloval a vážil si jí. Tato kniha byla napsána proto, aby vám pomohla probudit naději, že vaše touha dojde naplnění. Naleznete tu i principy, jejichž uplatňováním získáte mužovu opravdovou lásku.

Je vaše manželství takové, o jakém jste snila? Cítíte, že vás muž miluje, váží si vás a obdivuje vás? Nebo máte spíše pocit, že váš muž vás zanedbává, neváží si vás ani nemiluje? Pokud tomu tak je, rezignovala jste, protože již nic lepšího neočekáváte? Nebo ještě pořád věříte, že se vaše sny splní, a hledáte návod, jak manželství zachránit? Daří se vám sem tam najít užitečné rady, ale pak se znovu dostanete do slepé uličky bez odpovědí na vaše otázky? Zdá se vám, že jste již nenávratně ztracená v temnotě?

Možná že v té temnotě opravdu ztracená jste, protože si myslíte, že jste šťastná, ale ve skutečnosti tomu tak není. Možná je vaše manželství v porovnání s jinými šťastné, ale nevidíte, že byste mohla získat mnohem více. Spokojila jste se s málem, s drobky, které zbyly z hlavního jídla, jež jste vy nikdy ani neochutnala. Myslíte si, že plevel je krásný, protože jste ještě nikdy neviděla krásu skutečných květin. Jste spokojená s peklem, protože nevíte, jak to vypadá v nebi.

Třeba patříte k těm několika vyvoleným, které mají opravdu šťastné manželství. Je to však vše, o čem jste snila? Přála byste si bohatší a plnější život? Pokud tomu tak je, jste připravená seznámit se s novým konceptem šťastného manželství, ve kterém není jen láska, ale i oddanost?

Co pro ženu znamená štěstí? Pokud jste svobodná, nacházíte štěstí v soběstačnosti a ve svobodném rozhodování, jak se svým životem naložíte. Jste-li zadaná, musíte vždy vzít v potaz i štěstí a zdraví svých dětí, svého muže, finanční zajištění rodiny či stav domácnosti, ze které se snažíte vytvořit útulný domov. Vždy musíte brát ohledy na zájmy a potřeby druhých. Základem všeho je pak láska vašeho muže, protože pokud vás nemiluje, váš život je jen prázdnou skořápkou.

Prvním krokem ke šťastnému manželství je pochopení, že život se řídí určitými zákonitostmi, ať již přírodními, kulturními, či vědeckými. Tyto zákonitosti jsou neměnné. Pokud

s nimi budete žít v harmonii, přinese vám to zdraví, krásu a život naplněný hojností. Budete-li je porušovat, dočkáte se mnoha nepříjemností a možná i zkázy. Stejně tak neměnné jsou i zákonitosti týkající se lidských vztahů. *Možná jim nerozumíte, ale ony tu neustále jsou a fungují.* Pokud žijete v souladu s nimi, máte šťastné manželství. Anebo naopak je vaše manželství nešťastné, protože zákonitosti nevědomky porušujete.

Neznalost zákonitostí manželského vztahu vám s největší pravděpodobností štěstí nepřinese.

Čím to je, že jedna žena je šťastná, uctívaná a milovaná, zatímco jiná, která není o nic méně atraktivní, o nic méně obdivuhodná nebo láskyhodná, je mužem zanedbávaná, nešťastná a zklamaná? Tato kniha vám na tuto otázku odpoví a naučí vás, jak s těmito zákonitostmi žít v harmonii, abyste byla šťastná, uctívaná a milovaná žena.

Okouzlující ženství vás naučí, jak být v manželství šťastná. Pro dosažení cíle je však potřebná znalost těchto tří základních ingrediencí:

1. Láska

Vzhledem k tomu, že základním kamenem šťastného manželství je láska, musíte se naučit, jak ji ve svém muži probudit. Pro naši filozofii není důležitý váš věk ani osobní situace,

protože láska nezná hranic. Není jen pro mladé a krásné, je pro ty, kdo mají schopnost ji probudit.

Pokud vás muž již nemiluje, děláte zřejmě nějakou chybu, která jeho city k vám ochlazuje. Na začátku jste se možná milovali, ale romantika se pomalu vytrácí. Proč? Je to proto, že jste se změnila? Dobře se na sebe podívejte. Ve většině případů přestávají muži po svatbě své ženy milovat, protože ženy přestaly dělat to, co v mužích lásku vzbuzovalo. Když získáte zpět svůj ztracený šarm, láska se k vám znovu vrátí.

Abyste svého cíle dosáhla, nemusí pro to váš muž nic udělat ani o vaší snaze vědět. To neznamená, že on nedělá žádné chyby. Podstata tkví v tom, že když odstraníte ty své, *váš muž na to s láskou zareaguje*. Často je mužova reakce tak neuvěřitelná, že předčí i všechna vaše očekávání.

Umění probudit mužovu lásku není pro ženu ničím složitým, protože vychází z přirozených instinktů. Je však pravda, že v naší přemodernizované společnosti se mnohé z těchto instinktů ze života pomalu vytrácejí. Vy však potřebujete v sobě samé probudit jen ty vlastnosti, které jsou vám přirozené.

2. Vlastní důstojnost

Další podstatnou ingrediencí šťastného manželství je vaše vlastní důstojnost. Mluví s vámi muž hrubě, nespravedlivě

vás kritizuje, chová se k vám ošklivě, zanedbává vás či vás nutí k tomu, co nechcete? Nezáleží tolik na tom, co dělá on, ale *jak na to vy zareagujete*. Schoulíte se do sebe, jako by vás někdo po zádech přetáhl bičem? Uzavřete se do své skořápky? Vrátíte mu to stejnou silou? Vybuchnete a popustíte uzdu svému temperamentu? Pokud cokoliv z toho děláte, zbytečně situaci zhoršujete a šance, že vás muž bude milovat, se ještě sníží.

Žádný muž nechce mít ženu zlou, která se k němu špatně chová, ovšem ani takovou, která se uzavře do sebe a lituje se. Muž chce ženu, která má odvahu, určitý *vnitřní oheň*, díky kterému s ní nelze snadno manipulovat. Někteří muži dokonce obdivují aktivnější ženy, které jsou nezávislé, trochu hubaté a nedají se jen tak odradit nebo urazit.

Podle *Okouzlujícího ženství* lze na zraněné city reagovat bezelstným vztekem, odvahou nebo uražením. Díky tomu se naučíte, jak na mužovo drsné chování odpovědět, aniž byste se navzájem zraňovali a rozkol dále stupňovali. Vmžiku budete schopná krizi zvrátit v humornou situaci, kdy se i váš muž možná rozesměje. Místo aby došlo k narušení vašeho vztahu, vaše roztomilé holčičí rozzlobení probudí v muži lásku a něhu k vám.

3. Touhy

Abyste byla v manželství šťastná, musí být brány v potaz i vaše touhy a přání. Mám tím na mysli to, co si přejete mít, místa, kam byste ráda jela, věci, které byste ráda dělala nebo byste si přála, aby byly pro vás činěny. Jedná se však jen o hodnotné touhy, nikoliv sobecké rozmary. Bohužel se možná musíte bez nich obejít i řadu let, protože nevíte, jak si o ně říci.

V důsledku toho se však mohou city vašeho muže začít vytrácet, neboť ne nadarmo se říká: „Rádi pečujeme o toho, koho milujeme." Pokud pro vás muž nikdy neudělá nic nad rámec svých povinností, možná vás již přestává milovat. Díky naší filozofii se naučíte, jak si o věci správně říci, aniž byste způsobila manželský rozkol. Váš muž bude potěšený, že pro vás může něco udělat a bude vás i více milovat.

I když se naše filozofie zaměřuje na budování vztahu s manželem, principy lze snadno aplikovat na jakýkoliv vztah s mužem, ať je to otec, syn, učitel, student, nebo zaměstnavatel. Ujistěte se však, že principy nezneužíváte – třeba proto, abyste získala lásku muže, který je ženatý s jinou ženou. Pak byste totiž nesla vinu za to, že jste jiné ženě zničila život a sobě koneckonců také. Principy smíte mimo vaše manželství využít jen k prevenci rozkolů a k nastolení harmonie a důvěry vzájemných vztahů.

Naše filozofie je užitečná i pro svobodné maminky, které nesou břemeno rodiny samy. Pro chlapce i holčičky je

důležité, aby viděli maminku jako bytost s ženským kouzlem. Jen tak chlapci správně rozvinou své mužské schopnosti a holčičky budou moci následovat maminčin ženský vzor. Jako mužský vzor může maminka dětem nabídnout svého tatínka, bratra či jiného muže.

Naše filozofie vás naučí principy, které vám dopomohou k tomu, abyste byla šťastná, milovaná a s láskou opečovávaná. Středobodem je *ideální žena z pohledu muže*, ten typ ženy, který v muži probouzí jeho nejhlubší lásku. Díky tomuto budete mít šťastné manželství, aniž by pro to váš muž cokoliv udělal. *Klíče ke svému štěstí máte v rukou jen vy sama*.

Abyste toho dosáhla, nemusíte se vzdát ani vlastní důstojnosti, ani vlivu či svobody. Naopak je ještě více posílíte, protože jedině potom můžete hrát na světě důležitou roli. Pokud žena hraje svou roli správně, cítí naplnění, je okouzlující a nikdy se nebude nudit. Použití principů naší filozofie v reálném životě je zábava, která je bohatě odměněná, plná překvapení a nesmírného štěstí. Za pravdu nám dávají zkušenosti tisíců žen, jež naši filozofii už mnoho let praktikují.

1. kapitola

Láska nebeská

V severoindickém městě Agra se tyčí monumentální pomník Tádž Mahal. Postaven byl sice již v sedmnáctém století, přesto však stále patří mezi ty nejkrásnější stavby světa a nejnákladnější hrobky, jaké kdy existovaly. Příkaz k výstavbě dal sám indický vládce Šáhdžahán, který tak chtěl uctít památku své milované ženy Mumtáz Mahal, jejíž jméno v překladu znamená „Perla paláce". Jeho žena zemřela při porodu čtrnáctého dítěte, a přestože měl Šáhdžahán i jiné ženy, pocta se dostala jen té jediné, Mumtáz. Co vlastně znamená „Tádž Mahal"? Je vůbec možné získat takovou lásku a oddanost vlastního muže?

Odpovědí je ta nejvyšší forma lásky, láska nebeská, kterou Šáhdžahán ke své ženě cítil. Jako by dokázal své city vynést až do samotných nebes. Láska ve své vrcholné podobě. Vztah císaře a jeho ženy by se dal přirovnat ke vzácné květině

rostoucí mezi plevelem či bohaté hostině kontrastující s chudými pokrmy ostatních.

Myslíte si, že taková láska je tam, kde muž své ženě často říká „miluji tě“, nezapomíná na její narozeniny, zve ji na večeře, je k ní pozorný a laskavý? Ne nezbytně. Ačkoliv jsou všechny tyto pozornosti obdivuhodné, nejsou to ještě atributy skutečné lásky. Svědomitý muž je totiž může své ženě předkládat, aniž by k ní skutečně něco cítil.

Naproti tomu láska nebeská je mnohem intenzivnější, spontánnější a dynamičtější než jakékoliv výše zmíněné aktivity. Pokud muž skutečně celým srdcem miluje, zažívá v duši opravdovou bouři. Někdy muž cítí ke své ženě úctu. Jindy je jí doslova okouzlen, jako by jí byl snad i očarován. Někteří muži tento stav popisují jako intenzivní pocit, který lze přirovnat k bolesti. Spolu se vzrušením a stravujícími city prožívá zamilovaný muž i něhu a ohromující touhu svou milovanou chránit před čímkoliv, co by jí mohlo ublížit či ji ohrozit.

A právě tyto pocity jej nutí, aby svou lásku vyjádřil slovy, a nezáleží na tom, zda je řekne přímo objektu své lásky nebo se s nimi svěří jiné osobě, které důvěřuje.

Láska Johna Aldena a Priscilly

Příklad lásky nebeské je krásně ilustrován v Longfellowově básni popisující vztah Johna Aldena a jeho milované Priscilly. John o Priscille něžně říká:

„Neexistuje žádná zem tak posvátná a žádný vzduch tak čistý a zdravý jako ten vzduch, který ona dýchá, a půda, po níž ona kráčí. Navždy pro ni na tomto místě zůstanu a neviditelně se kolem ní budu vznášet a ochraňovat ji i podporovat v jejích slabostech."

Láska Victora Huga

Jiným příkladem intenzivní lásky muže jsou slova, která napsal spisovatel Victor Hugo o ženě, již skutečně miloval:

„Žiji snad jen pro své vlastní štěstí? Nikoliv, jsem celou svou bytostí oddán jen jí, i když jí navzdory. A jakým právem se vůbec odvažuji toužit po její lásce? Záleží na tom snad, pokud nenarušuji její štěstí? Mou povinností je kráčet blízko ní, obklopit ji svou existencí a jako štít ji chránit před jakýmkoliv nebezpečím. Jsem tu, abych jí nabídl svou hlavu coby odrazový můstek. Stojím navždy mezi ní a všemi možnými smutky, a to bez nároku na odměnu, bez očekávání odškodnění... Běda! Kdyby mi to jen dovolila, dal bych svůj život za to, abych směl předvídat každou její touhu i všechny její rozmary. Kdyby mi jen dovolila, abych směl s úctou líbat její

zbožňované šlépěje. Kéž by jen souhlasila s tím, že se o mě v dobách životních obtíží opře."

Můžeme se snadno shodnout na tom, že svobodný muž může mít takovéto pocity, ale co muž ženatý?

Láska Woodrowa Wilsona a Eleny

Poslechněte si slova prezidenta Woodrowa Wilsona, která po sedmnácti letech manželství adresoval své milované ženě Elleně:

„Za všechno, čím jsem, co mě v životě potkalo, vděčím tobě... Nestal bych se tím, čím jsem, pokud bych si ve svazku s tebou neužíval tolika poklidného štěstí. To ty jsi pramenem mé spokojenosti, a dokud tě budu mít a ty budeš rovněž šťastná, nečeká mě nic jiného než dobro a síla. Ó, ty má jedinečná ženuško, Bůh ti žehnej a opatruj tě."

A po dvaceti osmi letech manželství jí z Bílého domu poslal tento dopis: „Zbožňuji tě! Žádný jiný prezident přede mnou neměl nikdy tak perfektní manželku. Jsem rozhodně ten nejšťastnější člověk na světě."

V jeho dalším dopise pak stálo: „Při psaní nemyslím na nic jiného než na tebe. Mé dny proto nejsou naplněny úzkostí a pocitem hluboké zodpovědnosti, neboť jsou plné myšlenek na tebe, můj nepřítomný miláčku. Každou minutu mého dne jsi jeho nejdůležitější součástí."

Všechna tato slova jsou převzata ze sbírky dopisů *The Pricelles Gift* (v českém překladu *Drahocenný dárek*), které prezident Wilson psal své ženě Elleně. Každý z jeho zamilovaných dopisů je plný vřelosti a důvěrnosti.

Některým z vás se může zdát, že vaši manželé nejsou takových citů vůbec schopní nebo je nejsou schopní vyjádřit. O tom však lze pochybovat, neboť i pro mnohé z těch, kdo prezidenta Wilsona znali jako rezervovaného učitele, byly jeho něžné dopisy překvapením. Většina mužů dokáže být něžná, romantická i milující, pokud v nich žena dokáže tyto vášně probudit.

Je to sobecké?

Pokud si říkáte, že je sobecké chtít lásku nebeskou, mýlíte se. Oddat se takové lásce přináší muži nesmírné potěšení. Díky takovému vyjádření je mužnější, povznáší ho to a přináší v životě více úspěchů. Láska je důvod proč bojovat, žít a případně, je-li třeba, i zemřít. Žena, která v muži takovéto nadpozemské pocity probudí, mu přinese pocit naplnění. Naopak ta, jež selže, připraví muže o ryzí štěstí.

Není tedy láska nebeská to, po čem ženy touží od samého počátku světa? Vzpomínáte si na dětství, kdy jste jako holčička snila, že jste princezna, kterou zachrání krásný princ? A nepožádal vás potom o ruku, aby vás mohl učinit šťastnou,

i kdyby ho to mělo stát život? Vraťme se spolu do tohoto snu, abychom mohly nalézt lásku nebeskou.

Jaké vlastně jsou ty vlastnosti, které v srdci muže probouzejí lásku nebeskou? Abychom to zjistily, musíme se naučit základní principy, na nichž je láska založena. Musíme si nastudovat „typ ženy, kterou muži chtějí", protože jedině ta v nich dokáže probudit emoce spojené s úctou, obdivem i láskou.

Aby se mohla skutečná láska nebeská zrodit, musí žena na oplátku hluboce milovat svého muže. Tedy tytéž principy, jež probudí city v srdci muže, vedou k tomu, aby i jej žena milovala.

2. kapitola

Ideální žena z pohledu muže

Abychom pochopily, co muž považuje za ideál, musíme se na ženu podívat jeho očima. To ovšem znamená zbavit se nejprve všech převzatých názorů, myšlenek a standardů týkajících se ženského šarmu. Obvykle nevíme, co muži chtějí, protože muži nejsme. Jejich standardy ženské dokonalosti jsou úplně jiné než ty naše.

To, co my ženy jedna na druhé obdivujeme, považují muži za atraktivní jen zřídkakdy. Naopak ty vlastnosti, kterých si ženy běžně nevšímají, nebo je na druhých ženách i odsuzují, jsou někdy přesně těmi, které muže na ženách fascinují. Ženy jsou ostatně často slepé vůči vlastním půvabům. A to je ten důvod, proč je pro ně mnohdy obtížné uvědomit si, co muž považuje za atraktivní.

Rozdílný pohled na věc je příhodně znázorněn v Thackerayho novele *Jarmark marnosti*. Například Amélii, jednu

z hlavních postav, ženy, které ji znají, vůbec neobdivují. Jedna z nich o ní dokonce řekne: „Ona je jako taková bezvýrazná maska." A druhá se ptá: „Co jen George mohl na tom stvoření vidět?" Thackeray pak přidává pár vlastních postřehů.

„Copak můj milovaný čtenář ještě nikdy sám nezažil situaci, kdy od oněch bodrých přítelkyň ve společnosti slyšel podobné poznámky? To, jak chtějí například vědět, co jen na slečně Smithové vidí zajímavého? Nebo co přimělo majora Jonese, aby požádal o ruku tu pošetilou, bezvýznamnou a neustále se hloupě usmívající slečnu Thompsonovou?"

Co si však o Amélii myslí muži? Ti ji považují za dívku „milou, laskavou, svěží, usměvavou, bezelstnou, prostě takovou něžnou malou bohyni domácnosti, vysloveně rodinný typ, který mají muži tendenci uctívat".

Již se vám někdy stalo, že jste byly doslova zmatené a nechápaly jste, co jen muž na nějaké konkrétní ženě vidí? Zatímco vy jste na ní neshledala nic zajímavého, on jí byl zcela okouzlen. To, co muže na některých ženách okouzluje, je věčnou hádankou pro nás ostatní. I když se ho přímo zeptáte „Proč?", nedokáže vám původ svého okouzlení vysvětlit.

Nestalo se vám již také, že jste znaly ženy, které byly podle vás pro muže naprosto dokonalé, a přesto zůstaly nepovšimnuty, mužům byly lhostejné a nikdo se do nich nezamiloval? Znala jsem mladou ženu, kterou se muž rozhodl opustit kvůli jiné. Když to zjistila, podívala se na sebe do zrcadla a řekla si:

„Nevidím na tobě nic špatného." Ona však své nedostatky nikdy nemohla vidět, protože se na sebe dívala očima ženy.

Tato slepota je i důvodem, proč my ženy trávíme nekonečné hodiny zkoumáním svého vzhledu, a přesto nás muži mohou shledávat přinejmenším nezajímavé. Jakmile dosáhneme středního věku, zuřivě se vrháme na odstraňování vrásek a zpevňování ochabujících svalů, i když se přes veškerou snahu těchto známek stárnutí stejně úplně nezbavíme. Zoufale lpíme na mylné představě, že jakmile přijdeme o „svou krásu", zákonitě s ní ztratíme i manželovu lásku. Kéž bychom si byly schopny uvědomit fakt, že skutečný ženský šarm s věkem rozhodně nemizí!

Samozřejmě že vzhled je v mnoha směrech důležitý, ale rozhodně není tím nejdůležitějším, co by měla být žena schopna svému muži nabídnout. Krásná vnější skořápka sama o sobě nestačí k tomu, aby si žena navždy získala mužovo srdce. Pokud se pořádně rozhlédnete, uvidíte řadu nádherných žen, které muži stejně opustili. A rozhlédnete-li se ještě jednou, uvidíte i jiné, méně atraktivní ženy, kterým jsou muži naprosto oddáni.

Při našem hledání typu ženy, který muži chtějí, nesmíme zapomenout na to, že každý muž má vlastní žebříček hodnot. Tak jaké jsou jeho hodnoty? Co muž na ženě shledává ideálním?

Možná si položíte otázku: „Není však tento ideál u každého muže jiný?" Ovšem že má každý muž jiný vkus. Někteří

muži preferují ženy tiché a skromné a jiní zase ženy elegantní a společenské. Pro některé muže je ideálem žena dramatická či okouzlující. Jeden hledá vysoké blondýnky a jiný malé brunetky. Pro někoho je důležité, aby žena uměla vařit a šít, ale pro jiného je nejdůležitější smysl pro humor. Na světě je mnoho rozličných mužů a rozličné jsou i jejich představy o ideální ženě. Přesto můžeme mezi jejich preferencemi identifikovat určité podobnosti, neboť některé vyhledávané vlastnosti mají svým způsobem univerzální charakter. A právě tyto vlastnosti ideální ženy budeme hlouběji zkoumat.

Dvě části ženy, andělská a lidská

Ideální žena, jak ukazuje následující diagram, má podle muže dvě části. Ta jedna představuje její spirituálnost. Nazývejme ji třeba „andělská část". Ta druhá souvisí s lidskými vlastnostmi, proto ji budeme nazývat „lidská část".

Andělská

1. Vzbuzuje pocit hodný téměř uctívání
2. Muži přináší hluboké štěstí

Lidská

1. Muže okouzluje a baví
2. Vzbuzuje v něm potřebu ženu ochraňovat a bránit

Obě části dohromady tvoří z pohledu muže onu perfektní ženu, neboť jsou naprosto nezbytným základem pro to, aby se muž zamiloval. Každá část však útočí na jiné city. Ta andělská budí v muži pocit až posvátné úcty, zatímco ta lidská část, která je stejně tak důležitá, muže fascinuje a baví. Díky andělské části bude nesmírně šťastný a lidská část v něm vyvolá něžné pocity a potřebu ženu ochraňovat a bránit. Obě části dohromady tvoří ženu hodnou lásky. Pokud žena v sobě nese andělský i lidský aspekt, získá nejen srdce muže, ale i jeho duši. Jen takovou ženu totiž muž miluje více než svůj vlastní život, kterému právě ona dodává smysl.

Obě části dohromady jsou klíčem k mužově lásce.

David Copperfield

Názorný příklad andělské a lidské části ženy můžeme nalézt například v Dickensově románu *David Copperfield*. Zde je však nepředstavuje jedna žena, ale dvě, Agnes a Dora.

Agnes

Agnes je názorným příkladem andělské části ideální ženy, tedy té části, která budí úctu. David Copperfield ji znal již od dětství a uctíval ji od prvního momentu, kdy ji spatřil. Následující popis jejich prvního setkání dokonale vykresluje jeho pocity.

„Pan Wickfield, Agnesin otec, zaklepal na dveře, které se nacházely v samém rohu obložené stěny. Vyšla dívka zhruba stejného věku jako já a políbila jej. A já si hned povšiml onoho poklidného a líbezného výrazu její tváře, který jsem již znal z obrazu ženy, její matky, pod schody. Zdálo se mi, jako by žena na portrétu dospěla, zatímco originál zůstal dítětem. Přestože její tvář naznačovala, že se jedná o chytrou a šťastnou dívku, působila velice klidně a vyrovnaně. Upoutalo mě to natolik, že na to zřejmě nikdy nezapomenu. Tak to byla ta jeho malá hospodyně, dcera Agnes, o které mi pan Wickfield již říkal. Když jsem slyšel, jak mi ji představuje, i jak ji drží za ruku, pochopil jsem, co je smyslem jeho života. U pasu měla malý košíček s klíči a vypadala rozvážlivě a diskrétně, jak jen může hospodyně ve starém domě být. Když mě její otec

představoval, soustředěně jej poslouchala. Poté, co skončil, navrhl mé tetě, že bychom se měli jít do mého nového pokoje podívat. A tak jsme se všichni, v čele s Agnes, vydali nahoru. Byla to vskutku nádherná stará místnost s mnoha dubovými trámy a výplněmi ve tvaru diamantů. A celou cestu nahoru lemovala široká balustráda.

Nedokážu si vybavit, kdy a kde jsem v dětství viděl kostelní vitrážová okna. Určitě však vím, že se mi vybavila v momentě, kdy jsem ji spatřil nahoře na tom starém, spoře osvětleném schodišti, jak se otočila, aby na mě počkala. Nějak mi připomněla právě ten klidný jas, který vitrážovými okny prostupuje, a přesně tak si budu Agnes Wickfieldovou pamatovat navždy."

David a Agnes se stali blízkými přáteli. Ona mu přinesla útěchu, porozumění, upřímnou náklonnost a kamarádství. David to popisoval takto: „Jako by se mé srdce v lásce, radosti, smutku, naději nebo zklamání, ve všech emocích přirozeně obracelo k ní a nacházelo tam útočiště a nejlepšího přítele."

Agnes měla vždy na Davida duchovní vliv a uklidňovala ho. V momentě, kdy byl vystaven stresu a velkému tlaku, řekl: „Jak jsem tak u otevřeného okna v ten krásný večer psal Agnes, vzpomínka na její jasné, klidné oči a mírný obličej se mi vkradla do mysli. Nějakým záhadným způsobem dokázala zmírnit spěch a rozruch, ve kterém jsem v poslední době žil, až mi to vehnalo slzy do očí."

Přestože David znal Agnes od dětství, od první chvíle ji uctíval a věděl, že mu dokáže poskytnout pravou náklonnost a přátelství, nezamiloval se bláznivě do Agnes, ale do Dory.

Dora

Dora je ztělesněním lidské části ideální ženy. Té, která muže okouzluje, spoutává a vyvolává v něm přívaly něhy a nesmírné potřeby ochraňovat ji a bránit. David ji popisuje takto:

> *„Připomínala mi vílu či nádherný přízrak. Byla pro mě něčím víc než jen člověkem. Nedokážu to přesně popsat, ale byla prostě vším, co snad ještě nikdo nikdy neviděl. Byla vším, po čem všichni touží.*

Měla ten nejkrásnější hlásek a její smích byl doslova rozkošný. To, jak vystupovala, bylo tak naprosto úžasné a neuvěřitelně okouzlující, že by dokázala přivést jednoho zcela ztraceného mladíka do beznadějného otroctví.

Byla spíše drobnější postavy. Mě ovšem doslova ohromila. Když jsem viděl, jak si ke svému rozkošnému důlku na bradičce přiložila květiny, dostal jsem se na okamžik do takového transu, že jsem skoro ztratil vědomí i řeč."

Davidovo srdce gentlemana a rytíře nemohlo odolat jejímu někdy až dětinskému chování, roztomilým rozmarům

a vrtochům, její něžné důvěře v něj ani její absolutní závislosti na ostatních, kteří se o ni starali.

Dora ho natolik fascinovala, že o tom David napsal následující: „Dokázal jsem jen sedět u krbu, zuřivě v náručí svírat svou cestovní kabelu a přemýšlet o těch úchvatných, tak nesmírně dívčích a tolik zářících očích krásné Dory, vzpomínat na to, jak vypadala, jakou měla tvář i na její elegantní, proměnlivé a někdy až okouzlující způsoby."

David se po svatbě s Dorou vrátil k Agnes

Ačkoliv jsou Davidovy city k Doře stále nesmírně vřelé, postrádá pohodlí, porozumění, vděčnost i duchovní souznění, které nalézá u Agnes. Jednou proto Agnes řekl: „Dora má tak problematickou osobnost, nechtěl bych tím snad říci, že je závislá na ostatních, protože je to taková nevinná a věrná duše, ale je tak komplikovaná, že ani nevím, jak to vyjádřit. Kdybych neměl vás, Agnes, někoho, s kým se mohu od začátku radit, dostal bych se určitě do řady obtíží. Když se však nakonec na vás obrátím (což jsem dělal vždy), nacházím jen klid a štěstí."

Dora jako hospodyňka

Po svatbě Dora zcela selhala i jako hospodyňka, neboť nedokázala vést domácnost. „Nemohl bych si přát, aby u stolu naproti mně seděla krásnější ženuška, ale rozhodně bych si

přál, abychom měli doma menší chaos a více místa. Nenacházel jsem pro to vysvětlení, neboť jsme byli jenom dva, ale vždy to u nás působilo stísněným dojmem a pořád bylo dost toho, co se dalo ztratit. Mám podezření, že se tak dělo proto, že u nás nemělo nic své místo."

Ačkoliv se velice snažila, neuměla se Dora postarat ani o financování domácnosti či zajištění domácích prací. Přestože ji David koupil drahou kuchařskou knížku, nedokázala vařit a knihou podkládala svého psíka.

Prázdnota Davidova života

David svou Doru stále miloval, protože jej nadále okouzlovala, bavila a vyvolávala v něm něžné city. Ale jako by se té velké lásce něčeho nedostávalo, a nemohla tak přinášet skutečné štěstí: „Svou ženu jsem opravdu miloval, ale štěstí, které jsem s ní pocítil snad jen jednou a na malou chviličku, nebylo takové, jež jsem tolik potřeboval. Do života mi pronikal pocit nenaplněného štěstí připomínající poslouchání jen potichu hrající smutné hudby. Přál jsem si, aby měla moje žena lepší povahu a schopnost mě podpořit. Aby byla obdařená silou naplnit prázdnotu, která mě zřejmě obklopovala." Později, když Dora v příběhu zemře, ožení se David s Agnes.

Po svatbě s Agnes si David užíval skutečný klid a štěstí, neboť ona dokázala prázdnotu jeho života naplnit. Jako